

Zbrojný inšpektor OSN S. Ritter: Od konca studenej vojny sa NATO snaží ospravedlniť svoju existenciu....tak sa rozhodli vytvoriť nekonečné krízy s Ruskom

- CZ24 News | 29. ríjna 2021

Od konca studenej vojny sa NATO snaží ospravedlniť svoju existenciu. Aliancia, ktorá to však nedokázala, sa rozhodla vytvoriť nekonečné krízy s Ruskom. V nádeji, že podnieti novú studenú vojnu, upozorňuje bývalý spravodajský dôstojník americkej námornej pechoty a zbrojný inšpektor OSN Scott Ritter.

Začiatkom tohto mesiaca NATO vyhostilo osem členov ruskej misie z aliancie, pričom ich obvinilo z toho, že sú „nedeklarovanými ruskými spravodajskými dôstojníkmi“, [povedal pre médiá](#) predstaviteľ NATO.

„Politika NATO voči Rusku zostáva konzistentná. V reakcii na agresívne akcie Ruska sme posilnili naše odstrašovanie a obranu, pričom sme zároveň otvorení zmysluplnému dialógu.“

NATO dialóg nikdy nechcela

Prehľad histórie vzniku tejto misie a ciele NATO týkajúce sa tejto misie však naznačujú, že vytvorenie podmienok pre zmysluplný dialóg s Ruskom nikdy nebolo v pláne.

Kedysi skupina západných národov, založená na princípe zdieľaných hodnôt a spoločnej obrany, vytvorila alianciu s cieľom „udržať Rusov mimo, Američanov vnútri a Nemcov dole“. Štyri desaťročia robila Severoatlantická aliancia práve toto.

Zachovaním povojnového status quo v Európe organizácia slúžila ako odstrašujúci prostriedok pre sen o sovietskej expanzii, ktorý, pri spätnom pohľade, žil iba v myšliach politikov a generálov NATO, prinútila Američanov udržiavať masívnu vojenskú prítomnosť na európskom kontinente a zablokovala znovuzjednotenie Nemecka.

Varšavská zmluva sa rozpadla, NATO stále existuje

Zmeny zvnútra sovietskeho bloku, vyvolané skôr politikou glasnosti a perestrojky podporovanej sovietskym generálnym tajomníkom Michailom Gorbačovom, bez akýchkoľvek vzťahov príčin a následkov s NATO, spôsobili zrútenie povojnovej konštrukcie. Varšavská zmluva sa rozpadla, Nemecko sa znovu zjednotilo a Sovietsky zväz sa zrútil. To všetko v priebehu dvoch rokov.

V roku 1992 už bolo jasné, že Sovietsi už neexistujú, Nemecko bolo hore a Američania von z hry. Raison d'être pre NATO, aby zvážila svoju existenciu.

O takmer 30 rokov neskôr NATO naďalej existuje. Klamstvo jej zdanlivej „obrannej“ povahy bolo odhalené, keď spustila útočnú agresívnu vojnu proti Srbsku, použila vojenskú silu na ulahčenie zmeny režimu v Líbyi a 20 rokov strávila neúspešným cvičením budovania národa v Afganistane.

Vo vojne sama so sebou

Dnes, s očami vrhajúcimi kradmé pohľady na Tichomorie, je NATO organizáciou vo vojne sama so sebou. Nie je schopná žiadnym zmysluplným spôsobom formulovať, aký je alebo by dokonca mal byť jej účel. NATO, uväznená logikou svojej vlastnej neschopnosti a irelevantnosti, sa rozhodla vrátiť k svojmu pôvodu tým, že vzkriesila dve zo svojich troch zakladajúcich zásad: udržať Rusov mimo a Američanov v hre.

Každému, kto má čo i len najmenšiu predstavu o historickom prehľade, je jasné, že Rusko, či už vo svojej minulej konfigurácii ako dominantná republika v rámci ZSSR, alebo vo svojej súčasnej federatívnej podobe, nikdy nechcelo byť súčasťou Európy. Ani fyzicky, ani politicky.

Podobne, protoizolacionistická genetika Spojených štátov sa sprisahala, aby zabránila tomu, aby boli americké sily natrvalo pridelené na európsku pôdu v takom rozsahu, aký existoval v 80. rokoch, na vrchole studenej vojny.

Vykonštruovaná hrozba ruskej agresie

A predsa jediné, čo môže Ameriku vojensky vrátiť do Európy, je hrozba bezprostrednej ruskej agresie. Bez akéhokoľvek casus belli (dôvodu na vojnu, pozn. red.) založeného na realite a na faktoch NATO strávila posledné tri desaťročia jeho výrobou.

Po prvé, ak Rusko nechcelo prísť, NATO sa rozhodla prísť do Ruska. Pričom sa zapojila do zdĺhavej politiky rozširovania, ktorá postavila hranice aliancie priamo proti Rusku. [Porušila pritom záruky](#), ktoré boli poskytnuté Sovietskemu zväzu na konci studenej vojny, že expanzia nie je plánovaná ([vždy to tak bolo](#) – NATO a USA jednoducho klamali).

Keď Rusko v súvislosti s týmto rozšírením oslovilo NATO a uvažovalo, či je v tejto novej celoeurópskej aliancii priestor pre Rusko, klamalo sa. Clintonova administratíva povedala vtedajšiemu ruskému prezidentovi Borisovi Jelcinovi, v čase keď sa Rusko v roku 1994 pripojilo k programu NATO v rámci „partnerstva za mier“, že sa to netýka členstva v aliancii NATO.

Partnerstvo za mier

Iba [alternatívy k](#) členstvu v NATO, ktorá [mala za](#) cieľ pritiahnúť širokú koalíciu európskych národov. Rusku by, samozrejme, nikdy nebolo umožnené vstúpiť do NATO, zatiaľ čo tým ostatným európskym národom pričleneným do „partnerstva za mier“ sa zlatý lístok členstva v NATO poskytol.

Cenou útechy za klamstvo bol zakladajúci akt NATO-Rusko, schválený Severoatlantickou radou 16. mája 1997. Tento akt nikdy nemal za cieľ postaviť Rusko ako spojenca NATO, ale skôr ako prostriedok na zlepšenie vzťahov za podmienok diktovaných vojenským blokom.

Jedným z kľúčových prvkov zákona bol dôraz na „demokraciu a právny štát“, ako aj zásady spoločného záväzku [vrátane](#) „rešpektovania suverenity, nezávislosti a územnej celistvosti všetkých štátov a ich prirodzeného práva vybrať si prostriedky na zabezpečenie ich vlastnej bezpečnosti.“

Stručne povedané, dokument konkrétne stanovil dva hlavné hnacie ciele, pokiaľ ide o vzťahy medzi NATO a Ruskom – potrebu Ruska prispôbiť svoj domáci politický charakter požiadavkám Západu a ruskú kapituláciu v čomkoľvek, čo nazýva „blízko“ a v „zahraničí.“

Abdikácia ruskej suverenity

Cena, ktorú malo Rusko zaplatiť za privilégium „priateľstva“ s NATO, bola úplná abdikácia jeho suverenity v oblasti vnútropolitických záležitostí a národnej bezpečnosti. Zakladajúci akt bol o niečo viac ako prostriedok na kastráciu ruského medveda.

V priebehu nasledujúcich 21 rokov tento akt podporil ruskú poslušnosť tým, že prinútil Rusko zapojiť sa v tej či onej forme do podrobenia Srbska, zničenia Líbye a okupácie Afganistanu. Okrem toho NATO otvorene dvorila bývalým sovietskym republikám Ukrajine a Gruzínsku, aby sa pripojili k jeho expanzívnej aliancii. ,

V roku 2014 NATO stála bokom, kým sa Spojené štáty a Európska únia spriahli, aby zvrhli legitímne zvoleného prezidenta Ukrajiny Viktora Janukovyča a nahradili ho tímom ukrajinských nacionalistov.

Keď Rusko zareagovalo na túto akciu reabsorbovaním Krymu a podporou proruských prvkov na východnej Ukrajine, NATO pozastavila to, čo nazvala „praktickou spolupracou“ s Ruskom. Zastavila fungovanie toho, čo bolo známe ako Rada NATO-Rusko.

Avšak, ruská [misia pri NATO](#), založená v roku 1998, zostala otvorená až donedávna. Na jej čele stál zástupca v hodnosti veľvyslanca a tvorili ju vysoký vojenský predstaviteľ a štáb asi 20 dôstojníkov. Tí boli súčasťou misie na účely podpory vojenskej spolupráce s NATO.

Ponúkla NATO príležitosť neformálne komunikovať s Ruskom na nižšej úrovni, a tým získať určitý prehľad o ruskom myslení, pričom poskytla Moskve rovnaký prístup na nízkej úrovni k hodnoteniu motívov a zámerov aliancie. Tento druh neformálneho spojenia počas celej histórie vzťahov NATO-Rusko, ktoré sa datujú od studenej vojny, poskytol tvorcom politiky na oboch stranách neoceniteľné poznatky o myslení druhej strany, čo pomohlo znížiť možnosť konfliktu v časoch veľkého napätia.

NATO by radšej žila vo svete bez Ruska

Rozhodnutie NATO vyhostiť osem ruských vojenských dôstojníkov z misie na základe nepodložených obvinení zo „spravodajskej práce“ podnietilo ruskú vládu k uzavretiu celej misie a zároveň k uzavretiu záujmovej sekcie NATO v Moskve.

Zdá sa, že NATO by radšej žila vo svete bez Ruska, ale riadenom výlučne ilúziou fiktívneho Ruska skonštruovaného politikmi NATO, ktorí sa zúfalo snažia vyrobiť nepriateľa hodného obranného rozpočtu veľkosti NATO.

Nemecký minister zahraničných vecí Heiko Maas poznamenal, že „toto rozhodnutie prijaté v Moskve ešte viac predĺži zložitú situáciu, v ktorej sa nachádzame, toto mrazivé obdobie, ktoré už nejaký čas trvá“.

NATO je mozgová mŕtva

V roku 2019 francúzsky prezident Emmanuel Macron [označil NATO za „mozgovú mŕtvu“](#) a [spochybnil prístup aliancie k Rusku](#) , pričom nabádal k zmierlivejšiemu postoju ku konfrontačnému postoju, ktorý definoval vzťahy medzi NATO a Ruskom. Žiaľ, od chvíle, keď Macron urobil svoje vyhlásenie, sa nič nezmenilo, čo znamená, že jeho diagnóza zostáva platná.

NATO tvrdí, že má plán, ktorý ho povedie k trvalej relevantnosti. Mŕtvy a slepý mozog však nie sú žiaduce vlastnosti pre žiadnu organizáciu, ktorá sa snaží realizovať víziu svojho budúceho úspechu. Sú to, žiaľ, vlastnosti, ktoré povedú ku katastrofe a skaze.